

החקיקים לא הוחלפו המתקנים נענשו

כאשר התקלקל מכשיר הטלוויזיה של הגברת דבורה הכהן, בינואר 1976, היא חיפשה טכנאי שיתקן את הדרוש תיקון. שלמה יהונתן, אחד מבעלי מעבדה לתיקונים בשם תיקונים טלוויזיה בע"מ, נראה לה אדם מהימן. הוא בדק את המכשיר וקבע שיש להחליף את השנאי (טרנספורמטור) וכי תיקון זה יעלה לגברת הכהן 200 לירות.

הטלוויזיה נשלחה למעבדה לתיקון, וכאשר התקשרה בעלת המכשיר לברר אם התיקון כבר בוצע, נמסר לה כי היה צורך בתיקונים נוספים. שיערו לה 390 לירות ולא מאתיים, כפי שנקבע מראש. היא סרבה לשלם, בטענה שלא הודיעו לה מראש על הסכום הגבוה.

יהונתן ושותפו, יוסף זילברמן, הודיעו לה כי במהלך התיקון התברר, כי היה צורך להחליף חלקים נוספים, ואם לא ישולם להם מלוא הסכום, לא יחזירו לה את המכשיר. בלידת ברירה שילמה האשה את מלוא הסכום שנדרש ממנה ולקחה את הטלוויזיה לביתה. שם הסתבר לה כי המכשיר אינו בסדר. במעבדה השנייה שבה נבדק המכשיר הסתבר כי אנשי טלוויזיה לא החליפו כלל את השנאי, וכי גם חלקים אחרים, שעבור החלפתם שילמה הגברת, לא הוחלפו.

סחיטה גסה. מלבד התביעה האזרחית אשר היתה פתוחה למתלוננת, היא פנתה גם בתלונה ל"מיטרה". התובעת, דבורה חן, הגישה כתבי-אישום על קבלת דבר מירמה ונטילת נכסים לשם סחיטה, נגד יהונתן וזילברמן.

השבוע הרשיע אותם בית-הדין פט המחוזי בתל-אביב, בהרכב השופטים שמואל קוארט, עקיבא אריה הגין ועדנה שקי. בכך הפכו השופטים את פסק-דינו של שופט השלום יהושע גרוס, שזיכה את הנאשמים. בית-הדין פסק שהמחוזי הסתמך על עדויות המומחים שבדקו את המכשיר ושגילו כי לא נעשו בו תיקונים הנסענים. על-כך הטילו על הנאשמים 5000 לירות קנס ורשיעה חודשי מאסר על תנאי.

יש לשער כי העונש הקשה ביותר יהיה דווקא פירסום הדברים, אשר יגלה לכל כיצד תיקנו במעבדת טלוויזיה את המכשיר של גברת הכהן.

דרכי אדם

אסור לגרש!

חצי שנה מאסר בפועל

לגבר שגרש את

אשתו נגד רצונה

בחודש מארס 1978 נשא לו דיוב סכר את אמנה רשירי מיפו לאשה. הבעל הוא תושב עזה, ועובד כחל צר במסעדה בפי. השניים חתמו על הסכם נישואין מפורט, הקאדי על יפו השיאם בנישואין דתיים מוסלמיים.

אחרי החתונה עברו בני-הזוג צעירים לעזה, למשך תקופה קצרה ואחר-כך חזרו להתגורר בפי. ואז התחילו הצרות. סכר לא הסכים להתגורר עם בני משפחת אשתו, וכאשר ראה שאין הם דואגים לו לדירה, איים כי יתגרש מאמנה. למית מאשר להתגרש, כל שעל הבעל לעשות הוא לומר שלוש פעמים, תלאק" (לכי) והרי האשה מגורשת. חיה של מוסלמית צעירה וגרושה אינם חיים - הגרושין מ"ר בעינם עליה אות-קלון בחברה שבה היא חיה.

סכר קיים את איומו כשנה וחצי אחרי החתונה, בפני הקאדי של יפו, גרש את אמנה נגד רצונה, ולמרות

פרקליט שוהם אין בקשה לשיחרור

אזהרתו של הקאדי, "גיבוב מילים". אמנם מעשה הגרושין הוא קל למוסלמים, אך אין הם פטורים בלא כלום. לפי החוק הפלילי, מי שמגרש את אשתו בניגוד לרצונה עובר עבירה וצפוי לעונש, ואכן, התובעת דבורה חן מפרקליטות מחוז תל-אביב הגישה כתבי-אישום נגד הבעל על-פי סעיף זה.

מישטרה

אדם משוחרר

ללא תיק וזלזול בקשת

מעצר הכריז השופט

כי האזרח משוחרר

"יש בין כתלי בית-המישפט אדם המחוקק ללא כל עילה חוקית", אמר הסניגור המתולתל יוסף שוהם, "ואני מבקש לשחררו". השופט בנימין קוהלת היה מלא רצון טוב, "אבל איך אשחרר אותו ואין בפני כל בקשה?" שאל את הסניגור.

הסיפור התחיל ביום השני, ה-23 בפברואר השנה. נימר מינאווי היה בשעה 10 בלילה במקום עבודתו הרגיל, המסעדה נורסטופ, זו ה"ידועה בתל-אביב יותר בתור "המיס" עדה של ש"מיל". מינאווי הגיש מזון לסועדים ועזר במיטבת, כאשר ראה גבר, שבידיו סכין שלופה יורד מבגדיו סמוך, בו מתגורר מינאווי עצמו עם שני ערבים ישראליים. זמן מה אחר כך הגיע למקום גם חוקר מישטרה, שחקר בדבר זהותו של הגבר עם הסכין. התברר כי באותה שעה נפצעו קשה השניים המתגוררים עם מינאווי. כנראה במהלך שוד מזויין.

"אני מצהיר..." מינאווי נלקח לתחנת המישטרה לחקירה, והחוקק שם ללא צו-מעצר עד למחרת. ורק אז מילאו השוטרים צו-חבישה נגדו. מאותו רגע יכולה היתה המישטרה להחזיקו במעצר 48 שעות לפי חוק, שלאחריהן חייבת היא להביאו לפני שופט לשם הארכת מעצרו או שיחרורו בערובה.

לאיש לא היה ברור לשם מה מחזיקה המישטרה את העציר. הוא לא נחשד בכל עבירה, ושמה לספר את הידוע לו מייד כאשר נשאל על כך.

עם תום 48 השעות חיכה לו הסניגור שמינה למענו מעבירו שמיל, ליד חדרה-מעצרים. ואז התברר כי המישטרה אמנם הביאה את מינאווי לבית-המישפט, אלא שהוא הובא ללא תיק, ללא בקשת מעצר וללא בקשה לשיחרור בערו בה. בשלב זה פנה הסניגור שוהם לשופט וביקש ממנו שיכריז כי האזרח משוחרר וחופשי. הוא הכין מייד בקשה מיוחדת לשם כך, ומסר אותה לשופט. איש המישטרה ש"ר הביא את העציר, חיים מסס, אמר לבית-המישפט כי כל העניין הוא תוצאה של אי הבנה. הצו של השופט קוהלת קובע: "אני מצהיר כי המבקש הוא אדם משוחרר, ורשאי לנוע בכל מקום שירצה, אלא אם יש הגבלה נגדו כחוק."

שופט יחיא שלוש פעמים לכי

כאשר ראה כי הגבר מתעקש לקבל דירה תמורת הזרחה גרושתו, הת' ייאש מניסיונותיו. סכר הורשע בעבירה המיוחסת לו, כיוון שבצעם הודה בה. כל טענותיו נגד אשתו לא היה בהן כדי לשנות את העובדה כי גרש אותה נגד רצונה ושלא כדני. טענותיו של הנאשם עוררו שאט נפש בליבו של השופט, שקבע כי הם "גיבובי מילים".

התובעת ביקשה להטיל עונש מרתיע, אשר יתרום לפיתרון הבעיה הספציפית. הנאשם עצמו אמר כי הוא מוכן להחזיר אליו את אשתו, אם הוריה יעזרו להם בקניית דירה מתאימה. בגזר-הדין אומר השופט: "הגיע הזמן כי הנאשם והדומים לו יבינו שאין זו הדרך. בית-המישפט-העליון

ח"כ סטלה לוי, חברת הנהלת סיעת שינוי בהסתדרות.

לשם שינוי, אני לא מבטיחה לך 'גן של שושנים'

- הבטחות דמגוגיות מפתחות ציפיות וגורמות לאכזבות. עובדי שירותים לא עוברים לייצור, העובדים לא שותפים בהנהלות, נטל האינפלציה רוכץ בעיקר על החלשים ובעלי המשכורות הנמוכות הם הראשונים לפיטורין. אך לעומת זאת
- ★ שינוי לא תיגרר אחרי תביעות בלתי צודקות של קבוצות לחץ יחסניות.
- ★ שינוי לא תתמוך בשביתות פראיות למען יוקרה אישית.
- ★ שינוי תתנגד להשבחות הנובעות מניהול כושל.
- ★ שינוי לא תחפה על אכטלה סמויה ותעודד הסבה קולקטיבית וניידות של עובדים.
- ★ שינוי תפעל להבטחת ייצוג הולם לנשים בכל גוף ייצוגי, לא בדרך של שריון אלא ע"י עידודן להשגת מועמדות בהתאם לכישוריהן.
- ★ שינוי תתמוך במדיניות מקצועית מאוזנת, שתבטיח שכר הוגן לעובדת ולעובד עבור עבודתם.

למען הסתדרות אחראית בעלת ראייה ממלכתית

דרוש שינוי בהסתדרות

אל: ח"כ סטלה לוי - סיעת שינוי בהסתדרות רח' שי"ר 5, תל-אביב 63463. טל: 03-244348

שם ומשפחה: _____ כתובת: _____ טלפון: _____